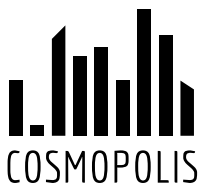

BOKOVKA

Barbora Vajsejtlová

COSMOPOLIS

BOKOVKA

Barbora Vajsejtlová

© Grada Publishing, a. s., 2020

© Barbora Vajsejtlová, 2020

ZÁCHODOVÁ KABINKA SE TOČILA A HOUPALA. Karolína ztěžka dosedla na mísu a snažila se zaostřit na skvrnku ve spáře mezi dlaždičkami. Jsi úplně pitomá! To jsi musela pít ty panáky? Bude ti ráno blbě a kolik kravin jsi tam všem vykládala, pomyslela si, ale výčitky byly zastřené alkoholem a neměly tu správnou důraznost. Místo toho se opilecky zachichotala a snažila se zrekapitulovat průběh večera.

Původně se jí na ten vánoční večírek vůbec nechtělo. Úplně stačí, že se se všemi vídá každý den v práci. Ještě se s nimi večer veselit na povel a dívat se, jak se obtloustlé kolegyně navlečou do o dvě čísla menších šatů, ideálně pošitých flitry, a budou všem vykládat o tom, jak geniální povily potomky. Nebo sledovat zoufalkyně, které si naivně myslí, že když se oblečou do minišatiček s výstřihem až na pupík, podaří se jim ulovit nějakého kolegu, se kterým pak stráví slunný podzim života.

Pak ji ale začala přemlouvat Dita. Přesvědčovala ji, že si to tam spolu užijí a na účet firmy se navečeří a opijí. Navíc stejně neměla Karolína nic lepšího na práci. Nakonec jí to přišlo jako lepší varianta než jít do fitka nebo strávit další večer před televizí. A tak souhlasila.

Samozřejmě si oblékla černé minišaty s výstřihem. Jenže na rozdíl od většiny ostatních chudinek, ona se na večírek nechystala

s tím, že tu bude kohokoli lovit. Prostě jí ty šaty jen dělají hezká prsa a to je výhoda, která se jen tak zbůhdarma nevyhazuje z okna.

Na začátku to byla obvyklá umrtvující nuda, tak typická pro všechny firemní akce. Do klubu, který pro večírek rezervovala blondatá asistentka Nela, vyhlášená silikonovými vнадami, mizivou inteligencí a ochotou roztáhnout nohy prakticky před kýmkoli, se scházelo do podzemí po kovových schodech. A vůbec celý interiér se nesl v moderním industriálním duchu, takže všichni firemní hipsteři byli spokojeni. Raut měl ucházející kvalitu a pochopitelně na něm nechyběly španělské tapas ani pražská šunka, kterou mladíčkový číšník v bílém sáčku odkrajoval přímo na talíře účastníků. Jak taky jinak.

Víno bylo o poznání horší. Už při první sklence bylo Karolíně jasné, že ji z něj bude ráno bolet hlava. Ale po třetí skleničce změnila názor; víno je skvělé a tenhle večírek ještě lepší. Dita totiž na baru odlovila Iva a Marka z obchodního a hned s nimi začala vrkat, jako kdyby to byli poslední chlapi na světě. Přitom na ni doma čekal manžel a dvě děti. Tohle chování Karolínu odjakživa popouzelo.

Nakonec to byla nuda. Klasické kecy o práci, klientech a podařených i zvrzaných zakázkách.

Měla jsem zůstat doma. Klidně jsem si mohla dočíst tu detektivku, nebo si jít zacvičit a byla bych na tom líp, napadalo Karolínu čím dál tím častěji.

Potom se Dita odvlínila k jinému hloučku. „Za chvíličku jsem zpátky. Musím se jim trochu věnovat,“ zašvitořila, ale Karolíně bylo jasné, že i Ditu znudil vlašný zájem jejích mužských protějšků a šla si hledat zábavnější společnost.

Taky na ni měla patřičný vztek. Nejdřív ji vytáhne na tenhle podělaný večírek, pak ji uvrtná do nudné společnosti těch dvou,

kteří ani pořádně nezná, a když jí to přestane bavit, klidně si někam zmizí. Ale Karolína nehodlala Ivovi a Markovi pochlebovat.

„Buď se pojdte bavit o něčem zábavnějším, než je práce, nebo odcházím,“ oznámila a ostentativně zívla. Když byla malá, matka jí často opakovala, že je přílišně sobecká a jde si jen za svými vlastními zájmy. Na tom se nic nezměnilo, jen začala tuhle vlastnost prezentovat jako cílevědomost a přímočarost. V profesním životopisu velmi ceněné položky.

Ivo s Markem se po sobě podívali a poněkud nuceně se zasmáli. Ale o práci už si nedovolili ani ceknout a o to šlo Karolíně především. Přece jen se z toho vyvinul docela příjemný rozhovor. Probrali pár filmů i knižních novinek. Ukázalo se, že Ivo, stejně jako Karolína, rád čte a docela se vyzná. Marek byl také zábavný společník, a pokud k danému tématu neměl co podotknout, vynahrazoval to komplimenty na adresu Karolíny. Víno ztratilo svou trpkou pachutí, nálada se rozvolňovala a večírek konečně získal ten správný náboj.

Karolína registrovala, že Marek už nějakou dobu nevynechá jedinou příležitost, aby se jí dotkl. Pokaždé když chtěl upoutat její pozornost, chytil ji na okamžik za prsty, pokládal jí ruku na rameno a dvakrát nebo třikrát ji objal kolem pasu. Samozřejmě v rámci nějaké historky, kterou zrovna vyprávěl, aby to nepůsobilo tak nápadně. A občas mu pohled zabloudiv do Karolínina výstřihu, což vzhledem ke střihu jejích šatů nebylo nic divného. Proto si je ostatně brala.

Po dalších skleničkách už bylo Markovo flirtování tak očividné, že pochopil i Ivo a odešel za jinými kolegy. Karolína celý život nenáviděla klišé, lidová moudra a prŕpovídky, ale kdyby tomu tak nebylo, řekla by, že má pocit, jako kdyby Marka znala celý život. Zjistili, že oba vyrostli na malé vsi, a bavili se společnými vzpo-

mínkami i historkami. Karolína se sice po rozvodu rodičů přestěhovala se svou matkou do Prahy, ale na vsi prožila prvních jedenáct let života a zůstala jí tam i část příbuzných. Marek žil v malé vesnici na severu Čech až do svých devatenácti. Dojížděl odtud i na gymnázium a utrl se teprve, když se dostal na vysokou do Prahy, kde i zůstal.

Jeho postřehy byly vtipné, reagoval pohotově a s přesně takovou mírou ironie, která byla Karolíně sympatická. Chytří chlapi jí vždycky připadali nesmírně atraktivní. Oceňovala i to, že se jen tak decentně zmínil o svých dvou dcerách a manželce. I když se spolu nikdy předtím soukromě nebavili a pracovní spolu téměř nepřicházeli do styku, samozřejmě věděla, že je ženatý. Ve firmě o sto padesáti lidech se přitažlivý muž neschová. Ale za skutečnost, že jí nevykládal o tom, jak se s manželkou seznámili nebo jaká kráva je třídní učitelka jeho starší dcery, mu připsala body navíc. Znamenalo to, že zná pravidla hry a respektuje je. Jen úplný zoufalec může ženu obejmout kolem pasu a přitom jí líčit, jak probíhal poslední fotbalový zápas jeho syna. A že jich takových znala.

Bylo proto jen logické, že jakmile najatý DJ zpomalil tempo, požádal ji Marek o tanec. V té době už byla zábava na večírku rozjetá. Na miniaturním parketu tančily ploužáky nejen páry, ale i do sebe zaklesnuté celé skupinky, které ječely nadšením nad svou originalitou. Při tanci Marek držel Karolínu pevně a občas jí sjel rukou na zadek. Možná kdyby toho tolik nevypila, připadalo by jí to tak banální, že by se urazila. Ale teď jí to vzrušilo. Měla takovou soukromou teorii o souvislosti mužských rukou s tím, jaký bude chlap v posteli. Pokud měl hezké ruce a uměl s nimi zacházet, bylo zřejmé, že bude umět zacházet i s tím zbytkem. Markovy ruce byly rozhodně nadprůměrné.

Přitiskla se k němu tak, aby cítil její prsa. Na světě neexistuje muž, kterého by tohle gesto nechalo v klidu. Jakmile se ujistila, že všechno probíhá tak, jak má, usmála se na něj a vzápětí stydlivě sklopila oči. No dobře – gesto jako vystřižené z béčkové červené knihovny a byl v něm stoprocentní kalkul, ale také měla vyzkoušené, že to zabírá. Koneckonců o nic nejde. Trochu smyslnější tanec ještě nikdy nikomu neublížil.

Je jasné, že ani jeden z nich to nenechá dojít nikam dál. Zkrátka si zaflirtují, možná se budou líbat někde v tmavém koutě, aby je vidělo co nejmén lidí, a tím to taky zhasne. Kdykoli se potom v následujících týdnech potkají někde ve firmě nebo na obědě, usmějí se na sebe, prohodí pár neutrálních vět a pak budou každý spěchat jiným směrem, aby to snad nevypadalo, že si jeden z nich dělá nějaké naděje nebo nároky.

Za půl roku (ale spíš dřív) už jejich vánoční flirt úplně vyprchá a občas budou mít pocit, že se jim to snad jen zdálo. Vzpomínka na tenhle ploužák vybledne a ztratí všechno ze své smyslnosti, tak proč nevyužít přítomného okamžiku a nepřitisknout se k němu ještě víc? Ať už ten večer stojí za to.

Když odcházela na záchod, cítila v zádech jeho pohled. Anebo možná ne a jen si to ve své opilé rozjitřenosti namlouvala. Ale stejně byla přesvědčená, že se za ní dívá, a jen doufala, že jí na černých punčochách neteče oko, které by pokazilo efektní odchod.

Zatímco se snažila záchodovou kabinku přimět, aby se konečně přestala houpat, v duchu si plánovala, co udělá dál.

Prostě poděkuješ za příjemnej večer, zavoláš si taxíka a pojedíš domů. A úplně nejjistější by bylo vypařit se po anglicku, aby tě to nesvádělo vyzkoušet, jestli se v případě jeho rukou potvrdí ta tvoje postelová teorie. Pojedeš domů pěkně sama a ve sprše potom

klidně můžeš fantazírovat o tom, jaký by to s ním mohlo být. Jak dlouho budeš chtít.

Zvedla se a zapotácela se tak, že si narazila loket o dveře kabinky.

Zadívala se na sebe do zrcadla. Řasenku měla trochu rozmazanou a z účesu se jí uvolnilo pár neposlušných pramenů, ale měla pocit, že to jejímu vzhledu dodává trochu, ehm, dekadentního a svůdného šmrncu.

Takhle nějak bych vypadala po sexu s ním, zadoufala. Znovu ji napadlo, jestli by nestálo za to se s ním vyspat. Vykašli se na to. Bylo by to moc komplikovaný, řekla si pro sebe. Zastrčila si pramínek vlasů za ucho a ještě jednou se marně pokusila zaostřit ovínným pohledem na konkrétní bod. Tentokrát na malou skvrnku v rohu zrcadla.

Vzpomněla si na jeho ruce na svém zadku a zašimralo ji v podbřišku. Bylo by to s ním fajn, a právě proto je nejvyšší čas odjet domů. Těsně předtím než vyšla ze dveří dámských záchodů na chodbu, napadlo ji, že kdyby byli v debilně romantickém filmu, Marek by na ni teď čekal na chodbě. A tak ji vlastně ani nepřekvapilo, že tam opravdu stál.

NEPŘIPADALA MU NIJAK ZVLÁŠŤ HEZKÁ. Rozhodně tu byly mnohem krásnější ženy. Jenže když s Ivem dorazili do klubu, kde se vánoční večírek konal, kolem těch nejvyhlášenějších firemních krásenek už byl chumel obdivovatelů a ani jeden z nich neměl v úmyslu sbírat drobký, které spadnou ze stolu. Dali si pár drinků na rozjezd, vystáli frontu na průměrný raut a zrovna se bavili o tom, jestli se dá ještě předpokládat, že se zábava rozjede, nebo by bylo jistější změnit podnik, když k nim přicupitala Dita. Snaživá mamina, na které kromě hezkého zadku nebylo absolutně nic zajímavého. S sebou táhla Karolínu.

Marek ji znal jen od vidění. Pracovně spolu do styku nepřicházeli a nikdy ho nezaujala natolik, aby měl potřebu si o ní cokoli zjišťovat. Každopádně ho pobavilo, s jak zjevnou nechutí Karolína Ditu následovala a jak evidentně se nudila u obvyklých pracovních historek, které si vyměňovali. Švitoření Dity šlo Markovi na nervy. Její touha zavděčit se a zaujmout za každou cenu byla přímo hmatatelná. Dráždilo ho, že ani na večírku nenajde lepší konverzační téma než práci.

Zatímco mlela o poradách a zakázkách, přemýšlel o tom, jestli by nebylo načase vyměnit Nikolce trenérku atletiky. Připadalo mu, jako kdyby s tou, která ji aktuálně trénovala, spíš stagnovala.

Očividně měla pohybový talent a byla škoda, aby ho promrhala s vlažným a neschopným trenérem. Eva Markovi často vyčítala, že si na holkách léčí své nenaplněné ambice, ale tak to vůbec nebylo. Prostě jen chtěl využít potenciálu, který měly.

On sám měl také nesporný sportovní talent, ale jako dítě nedostal možnost ho rozvíjet, protože rodiče neměli moc peněz a volné prostředky museli rozdělit mezi Marka a jeho dva sourozence. Navíc patřili ke generaci, které sportování připadalo dobré akorát tak k vyplnění volného času, ale nebylo pro ně vůbec představitelné, že by se tímto směrem napínala většina energie rodiny. Přitom Marek od malička vynikal v běhu, výborně jezdil na kole, skvěle bruslil a šly mu i míčové sporty. V dospělosti ho mnohokrát napadlo, že kdyby měl příležitost a lepší zázemí, klidně by se mohl sportem živit. A určitě by to byl příjemnější způsob obživy než rutina na obchodním.

Bylo proto jen logické, že se svým dcerám snažil dopřát co nejvíc. Jenže bohužel na rozdíl od Marka v sobě Nikolka nenosila tu správnou dravost a tah na branku. Adélka, která měla ke sportování evidentní vloh, zase pro změnu na všechno kašlala. Marek se ale nevzdával naděje, že když je postrčí tím správným směrem, třeba se jim podaří ve sportu prorazit. Nikolka chodila na tenis, Adélka na gymnastiku a obě ještě přihlásil na atletiku, kterou organizovala škola. Nebylo tedy třeba je složitě převážet na kroužky, atletická trenérka si je vyzvedávala přímo v družině a pak je tam zase vrátila. Aby dcerám dodal tu správnou motivaci, před rokem oprášil své tenisové dovednosti a několik měsíců chodil taky trénovat.

Eva se na jeho snažení dívala s despektem, nazývala ho „kratochvílí“ (Markovi připadalo, jako kdyby mluvila o vybarvování omalováněk). Definitivně ho vytočila, když vyjádřila domněnku,

že jeho tenisové lekce a sportovní ambice souvisí s krizí středního věku. Větší blbost už si snad ani vymyslet nemohla a Marek se tenkrát doopravdy urazil. Jasně, ona sama nikdy sportu moc nedala a s oblibou o sobě tvrdila, že je prototyp kavárenského povaleče, ani to nemohla pochopit. Ale přece jen už ho za ty roky, co jsou spolu, snad mohla znát a vědět, co je pro něj důležité. Jako kdyby bylo jeho sportování nějakou pózou nebo co. Ostatně Evě by taky neuškodilo, kdyby se začala víc hýbat, už jí začíná trochu růst zadek. Ještě pořád je to ve stadiu, kdy jsou její křivky v podstatě roztomilé a hezké, ale jestli se nezačne hlídat, nebude na tom brzo roztomilého vůbec nic. Nadšení pro tenisové tréninky Markovi vydrželo necelý půlrok. Pak si jeho sparring partner přetrhla křížové vazy a tenis vyšuměl doztracena.

Večírková konverzace se mezitím přesunula k nějaké nezáživné příhodě s Ditiným klientem, což vůbec nikoho, kromě vypravěčky samotné, nezajímalo. Marek by se klidně a rád pobavil například o dětech a sportu. Možná by načerpal od ostatních nějaké užitečné tipy a při té příležitosti by se mohl nějak nenápadně zmínit o tom, jak šikovné jsou jeho vlastní dcery. Ale nenašel vhodnou příležitost, aby tohle téma nadhodil. Ivův syn byl beznadějně poleno, Karolína, jak pochopil, žádné děti nemá a na Ditiny výlevy, připomínající svou kadenci kulomet, nebyl vůbec zvědavý. Naštěstí vlažná reakce publika Ditu konečně začala nudit, kvákla něco o tom, že se musí jít na chvílku věnovat i ostatním kolegům, a odhopkala pryč.

Marek s Ivem a Karolínou osaměli.

Nejvyšší čas změnit podnik, než začne i tahleta vykládat o tom, co extra zajímavého se jí přihodilo na poslední poradě, pomyslel si Marek znechuceně.

Karolína ho ale překvapila. „Bud' se pojdte bavit o něčem jiném,

+

než je práce, nebo jdu pryč,“ prohlásila společensky naprosto nepřijatelně. Odfoukla si u toho z čela neposlušný pramínek vlasů a teatrálně zívla. Marka to zaujalo. Mezi těmi tunami společenských keců a nicneříkajících frází bylo osvěžující slyšet pro změnu někoho s vlastním názorem.

Už měl něco upito a najednou mu připadalo, že Karolína je mnohem hezčí, než se mu původně zdálo. Jako kdyby doposud byla v Ditině stínu a nekonečný příval slov, kterým je zahrnovala její kamarádka, Karolíně ubíral na lesku. Anebo to zkrátka bylo příznivou hladinou alkoholu v krvi. Každopádně teprve teď začal Marek registrovat Karolíniny dlouhé nohy, pevné břicho a zajímavý obsah výstřihu. Navíc mu připadala vtipná a pohotová. Na rozdíl od Dity neměla potřebu žvanit jen proto, aby žvanila. Dlouze se s Ivem bavila o knížkách, a i když Marek čtení moc nedal (naposledy četl nějakou severskou detektivku, pokud si vzpomínal, ale kromě toho, že v ní figurovala rozřezaná mrtvola ve vaně, si z ní nebyl schopný nic moc vybavit), udělaly na něj Karolíniny znalosti dojem.

Flirtovat s ní ale začal až poté, co si všiml, že se líbí i Ivovi. Marek přirozeně zaregistroval, jak se Ivo před Karolínou napaňuje, nahrává jí a skládá komplimenty. Ostatně neviděl ho v akci poprvé. Tentokrát mu Marek kořist nehodlal přenechat. Vůbec nic proti Ivovi neměl, byl to kolega a kamarád, ale prostě měl chuť dát průchod své soutěživosti. A tak Karolínu občas chytil za ruku a párkrát ji objal kolem pasu. Reagovala tak, jak doufal, takže to konečně pochopil i Ivo a vzdálil se.

Markovi ani Karolíně nechyběl. Povíдали si o svém dětství, které prožili na vsi, a Marka až udivilo, kolik mají společných vzpomínek. Byly to jen univerzální postřehy a zážitky, které jsou vlastně všem lidem, kteří vyrostli na venkově, ale Marek měl pocit, že

tentokrát rezonovaly zvláštním souzněním. Byl to příjemný večer. Když potom DJ začal hrát ploužáky, šli tancovat.

To už mu Karolína připadala vyloženě krásná. Choval se jako každý normální chlap a občas se k ní přimáčkkl trochu víc, občas jí sjel rukou na zadek. Bezděčně ho napadlo, co by tomu asi řekla Eva, kdyby ho teď viděla, jak tu osahává kolegyni.

Ta by si příště kecý o krizi středního věku hodně rozmyslela, ušklíbl se v duchu. Všiml si pohledů několika dalších mužských účastníků večírku, kteří by tohle pružné tělo jistě také rádi sevřeli v náručí. Jenže Karolína si vybrala jeho. Ne někoho z těch mladých frajírků s nagelovanou patkou a rádoby dřevorubeckým plnovousem, co se opírají loktem o bar. Ne Iva, který se jí snažil sbalit. Ale jeho, Marka. To je přece jasný důkaz toho, že je pořád přitažlivý a pro ženy má kouzlo.

Karolína se k němu přitiskla prsy a vzápětí stydlivě sklopila oči, jako kdyby k tomuhle gestu došlo nedopatřením a samotnou ji vylekalo. To ho dojalo a vzrušilo zároveň. Očividně se ho snažila dostat do postele a sváděla ho. Už si ani nepamatoval, jaké to je. A přitom v prvních letech jejich vztahu bývala Eva úplně stejná jako Karolína. Mohli spolu mluvit dlouhé hodiny a dokonale spolu ládili. Když ji tenkrát potkal na svatbě společných kamarádů, dívala se na něj očima plnými obdivu a zájmu. Všechno, co řekl nebo udělal, jí připadalo skvělé, nebo minimálně originální. To pro něj se krásnila, udržovala a snažila se být co nejpřitažlivější.

Pamatoval si, že kdykoli si tenkrát koupila nové šaty, okamžitě mu je doma předvedla, aniž z nich ustříhla visačku. Napjatě sledovala jeho výraz a bylo vidět, jak moc si přeje, aby se mu v těch nových věcech líbila. Pokud by nedal najevo dostatečné nadšení, byla připravená jít šaty okamžitě vrátit. Lichotilo mu, jak je pro ni

jeho názor důležitý. Ostatně měla vynikající vkus, štíhlou postavu a slušelo jí téměř všechno. Často se stávalo, že ho improvizovaná módní přehlídka tak vzrušila, že si ji vzal okamžitě a v těch nových šatech. Někdy mu pak se smíchem ukazovala rudé šrámy, které jí zůstaly na zádech po tvrdé kartonové visače.

„Ty vole, ty máš teda štěstí!“ řekl Markovi Aleš, když se s Evou brali, a závistivě si prohlížel Eviny dlouhé nohy v bílých minišatech. A Marek se tehdy opravdu cítil, jako kdyby vyhrál v loterii. Na počest toho se na své vlastní svatbě tak příšerně ožral, že byl následující dva dny kvůli doznívající kocovině úplně nepoužitelný. Ale Eva tenkrát neřekla ani slovo výčitek a oddaně mu chodila na rozbolavělé čelo přikládat další a další studené obklady. Kdyby něco podobného předvedl teď, následovala by plačtivá scéna a potom několik dní mrazivého ticha, aby ho za provinění pořádně potrestala.

Když si ho po svatbě kamarádi v hospodě dobírali, jestli už nastal přerod ze zamilované a tokající přítelkyně v otrávenou tloustnoucí manželku, která nevaří a nesouloží, odhodlaně tvrdil, že podobný vývoj je jen pro lúzry, a tudíž se ho netýká. Dlouho to vypadalo, že má pravdu. Eva naprosto respektovala, že má Marek spoustu vlastních zájmů, k nimž se manželky nepřibírají. Ostatně ona sama měla také vlastní aktivity. Protože pěstovali každý svůj okruh přátel i akcí, logicky měli také nevysychající zdroj konverzačních témat. Pořád si spolu povídali hodiny a hodiny. Milovali se několikrát týdně a někdy i několikrát denně. Eva pravidelně vařila teplé večere a pořád na něj hleděla oddaným pohledem plným obdivu.

Dítě chtěli oba a byli šťastní, že s otěhotněním nebyly žádné problémy.

„Když vidím, kolik holek kolem mě musí jít na umělý, protože se jim to ani po letech nedaří, je skoro zázrak, že jsme z toho vy-

klouzli tak hladce,“ řekla tenkrát Eva, když mu přinesla ukázat těhotenský test se dvěma modrými čárkami.

Markovi z toho okamžiku utkvěly nejvíc dvě věci: jednak nenucenost, s jakou Eva držela v ruce papírek, na který před chvílí čurala, ačkoli jinak byla skoro až přehnaně čistotná a pořádná. A jednak obrat, který použila, a totiž že „z toho vyklouzli hladce“. Přišlo mu to v tomto kontextu naprosto nevhodné. On sám by tenhle výraz použil spíš v případě, kdy by se jim vyhnul nějaký trest nebo nepříjemnost. Ale přirozeně měli oba dva radost.

Nikolka byla nádherná. Markovi bylo jasné, že podobné pocity mají všichni, kdo poprvé uvidí své dítě. Jenže v případě jeho dcery to byla objektivní skutečnost, a ne jen lhaní si do kapsy, které v porodnici praktikovali někteří rodiče, jejichž mimina byla regulérně šeredná. Už nikdy nezapomene na pohled tmavě modrých očí, kterým si ho Nikolka vážně měřila. Byla krásná už jako miminko, a jak rostla, stávala se její krása ještě nápadnější a viditelnější i pro cizí lidi. Navíc byla klidné dítě, které skoro nikdy nebrečelo, prospalo celé noci a nikdy se nevztekalo. Byla tak hodná a poddajná, až to Marka dojívalo. Období vzdoru nebo hysterické scény, na které si často stěžovali rodiče ostatních dětí, Marek s Evou u Nikolky vůbec neznali.

Také proto druhé dítě nijak zvlášť neodkládali. Ať mezi nimi není velký věkový rozdíl, můžou si spolu co nejdřív hrát, zabaví se a chod rodiny se vrátí do vyjetých kolejí. Ani tentokrát neměla Eva s otěhotněním problémy. Nikolce ještě nebyly dva roky, když Eva spěchala se vzduchým břichem za jejím oranžovým odrážedlem. Marka trochu zklamalo, když i tentokrát ultrazvuk ukázal, že čekají holčičku. Samozřejmě se na ni těšil a nejvíc záleželo na tom, aby dítě bylo zdravé (nebyl žádný machistický debil, aby upřednostňo-

val pohlaví dítěte před jeho zdravím), ale přece jen ho na chvílku napadlo, že je spousta věcí, které nebude moct dcery naučit a předat jim je tak, jako by to udělal se synem.

Navíc druhé těhotenství Evu zmáhalo mnohem víc než to první. Věčně byla unavená, podrážděná a startovala na Marka i kvůli maličkostem. Pamatoval si, že ho jednou seřvala kvůli tomu, že dal nějaký hrnec do nesprávné poličky, a když Eva kuchyňskou skříňku otevřela, hrnec vypadl a praštil ji do ruky. Vůbec ji nezajímalo, že jí chtěl pomoci a sám od sebe vyndal nádobí z myčky. Tenkrát se utěšoval tím, že je jeho žena nervózní z blížícího se porodu a za pár měsíců se to všechno srovná.

Jenže Adélka vůbec nebyla tak idylicky bezproblémové miminko jako Nikolka. Byla vzteklá, netrpělivá a celé noci proječela. Eva tvrdila, že je to kvůli bolavému bříšku, ale Marek se nemohl zbavit dojmu, že je to zkrátka především otázkou dceřiny zlomyslnosti a potřeby být neustále středem pozornosti. Následující roky mu daly za pravdu a ukázalo se, že by se jen těžko hledaly povahově rozdílnější děti než Nikolka a Adélka. Podstatné v tom období ale bylo, že se Eva odstěhovala z ložnice a spala na matraci v dětském pokojíku, aby byla Adélce nablízku a aby Marek měl vůbec šanci se vyspat. Už se na něj nedívala pohledem plným obdivu. Zdálo se, že veškerou svou energii spotřebovává na to, aby vůbec dokázala zůstat vzhůru.

Samozřejmě spolu také přestali spát. Kdy asi také, když Eva usínala zhruba deset minut poté, co holčičky zabraly? Přes den se věnovala výhradně dětem a na všechno ostatní kašlala. Jejich domácnost vypadala jako po výbuchu granátu, všude ležely hromady věcí a několikrát se stalo, že Marek neměl ve skříni ani jednu čistou košili, ve které by mohl jít do práce.